

CONSEIL BRUXELLOIS DE L'ÉGALITÉ ENTRE LES FEMMES ET LES HOMMES
BRUSSELSE RAAD VOOR GELIJKHEID TUSSEN VROUWEN EN MANNEN
RÉGION DE BRUXELLES-CAPITALE - BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

ADVIES

Brussels plan ter bestrijding van geweld tegen vrouwen

29 juni 2020

Verzoek van	Mevrouw Ben Hamou, staatssecretaris belast met gelijke kansen
Verzoek ontvangen op	09 juni 2020
Advies verleend op	29 juni 2020

Voorwoord

Dit verzoek om advies betreft het Brussels plan ter bestrijding van geweld tegen vrouwen 2020-2024.

In haar Gewestelijke Beleidsverklaring 2019-2024 geeft de Brusselse Regering uiting aan haar grote ambitie om geweld tegen vrouwen te bestrijden.

Dit eerste Brussels Plan 2020-2024 werd uitgewerkt in nauwe samenwerking met alle betrokken ministers, staatssecretarissen en openbare diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Het wil eveneens vernieuwend zijn door een participatieve en democratische manier van werken. Dit plan wil niet alleen voldoen aan de transparantievereisten maar wil ook traceerbaarheid en leesbaarheid van de maatregelen erin verzekeren. Dat komt tot uiting door de manier van refereren en de transparantie van de begrotingsbepalingen en de vastgelegde indicatoren. Ten behoeve van een nauwe samenwerking met het maatschappelijk middenveld, vanaf de voorbereiding en de uitvoering tot aan de evaluatie. Een tussentijdse evaluatie van de maatregelen zal in 2022 gebeuren. Deze gedetailleerde evaluatie zal, indien nodig, worden gevolgd door nieuwe en aangepaste maatregelen in overleg met de betrokken partners.

Na afloop van de vier jaar waarin het Plan wordt uitgevoerd, is een eindevaluatie gepland.

De Brusselse Raad voor Gelijkeid tussen Vrouwen en Mannen stelt vast dat het thema geweld tegen vrouwen met verschillende bestuursniveaus in ons gewest te maken heeft, maar herinnert er ook aan dat het Brussels Gewest een rol als "promotor" van denkoefeningen, acties en engagement te spelen heeft.

Advies

1. Algemene overwegingen

De **Brusselse Raad voor Gelijkeid tussen Vrouwen en Mannen (hierna de RGVM genoemd)** is verheugd over de toezegging van de regering om het Brussels plan voor de bestrijding van geweld tegen vrouwen op een participatieve en democratische manier uit te voeren.

De **RGVM** is eveneens verheugd over de ambitie van het plan, dat globaal is opgevat om alle aspecten van de problematiek op een gecoördineerde, transversale, transparante en doeltreffende manier aan te pakken.

De **RGVM** onderstreept de kwaliteit van het werk van de auteurs en de diversiteit van de voorgestelde acties.

De **Raad** steunt de vaststelling van de Verenigde Naties die erkent dat geweld een van de fundamentele middelen is om de ongelijkheid tussen vrouwen en mannen te bestendigen.

De **RGVM** onderstreept het belang van de verschillende factoren die in dit plan zijn vastgelegd voor een doeltreffende opvolging: traceerbaarheid, leesbaarheid, manier van verwijzen en transparantie van de budgettaire bepalingen en van de indicatoren die voor elke actie zijn vastgelegd.

Een tussentijdse evaluatie van de maatregelen zal in 2022 gebeuren en de **RGVM** zou willen dat de organisaties die aan de verwezenlijking van dit plan hebben deelgenomen, worden geraadpleegd.

De **Raad** is bereid samen te werken voor deze tussentijdse evaluatie en deel te nemen aan het proces ervan.

De **Raad** neemt akte van de 55 acties in het rapport en plaatst vraagtekens bij de sturing en de controle die voor elke maatregel zullen worden uitgevoerd, gezien het grote aantal acties maar ook het engagement van de verschillende ministers op dit gebied.

De **RGVM** vestigt met name de aandacht op de omvang van de problematiek en herinnert eraan dat het van belang is dat elke actie naar behoren wordt begroot of dat de begroting wordt aangepast bij de tussentijdse evaluatie. Hij is van mening dat bepaalde acties worden onderschat, bijvoorbeeld op het gebied van opleiding, en dat andere worden onderschat qua budget.

De **Raad** verheugt zich over de acties die zullen worden ondernomen in de gewestelijke openbare diensten, maar betreurt dat de acties zich niet uitstrekken tot particuliere ondernemingen.

De **RGVM** onderstreept dat de armoedesituatie in het Brussels Gewest in veel opzichten specifiek is. Armoede leidt tot geweld, de **Raad** wijst erop hoe belangrijk het is dit criterium mee te nemen bij de verschillende acties: laten we bij wijze van voorbeeld het grote aantal nieuwkomers vermelden, de aanzienlijke werkloosheid onder vrouwen, de maatschappelijke en sociaal-ruimtelijke ongelijkheden, de aanwezigheid van veel eenoudergezinnen, ... die een rol spelen bij geweld.

De **RGVM** stelt vast dat bestaansonzekerheid bijdraagt tot het toenemen van geweld en beveelt daarom aan gendermainstreaming toe te passen in de Brusselse actieplannen ter bestrijding van armoede.

De **RGVM** betreurt dat in het plan geen rekening is gehouden met alleenstaande moeders, die bijzonder kwetsbaar zijn voor economisch, psychologisch en fysiek geweld na een scheiding. Hij vraagt deze thematiek op een transversale manier voor alle acties op te nemen.

De **Raad** is van mening dat genitale verminking van vrouwen en gedwongen huwelijken niet heel coherent in het plan geïntegreerd zijn. Hij adviseert ze te groeperen in een hoofdstuk dat gewijd is aan gendergerelateerd geweld in een migratiecontext en dat genitale verminking van vrouwen, gedwongen huwelijken en zogenaamd "eengerelateerd" geweld zou groeperen. De **RGVM** herinnert eraan dat intersectionaliteit een aandachtspunt is in het beleid van de staatssecretaris voor gelijke kansen en dat de doelgroep van migrantenvrouwen ook moet worden beschermd.

In het kader van dit advies heeft de **RGVM** besloten zich enerzijds uit te spreken over de thematiek in het algemeen en anderzijds over de acties waarvoor hij aanbevelingen kon formuleren.

1.1 Een maatschappelijk probleem vraagt om oplossingen op maatschappelijke schaal

De **RGVM** steunt de vaststelling dat geweld een obstakel vormt voor de politieke, maatschappelijke en economische gelijkheid van vrouwen en mannen op alle gebieden van de samenleving.

De **Raad** onderstreept dat men geen hiërarchie mag creëren binnen de vormen van geweld en dat men elke vorm moet bestrijden. Al die vormen van geweld haken immers in elkaar en vormen een continuüm: er bestaat dus niet zoiets als "klein geweld".

Het geweld is tijdens de lockdown als gevolg van covid-19 aanzienlijk toegenomen, de **RGVM** stelt vast dat de jongste cijfers in het actieplan dateren van 2016-2017 en adviseert deze cijfers te actualiseren in de nasleep van de pandemie.

De **Raad** stelt vast dat de problematiek van **vrouwenmoorden** in het plan amper aan bod komt en adviseert deze kwestie binnen het Brussels Gewest ter harte te nemen. **Vrouwenmoorden** zijn de ultieme gewelddaad, het Brussels Gewest moet dit misdrijf erkennen en zich bezinnen over een standpunt als gewest.

De **RGVM** stelt eveneens vast hoe omvangrijk acties met betrekking tot de openbare ruimte, ruimtelijke ordening, stedenbouw en mobiliteit (openbaar vervoer) zijn, doordat het om belangrijke bevoegdheden van het gewest gaat. Voor deze acties zijn aanzienlijke budgetten uitgetrokken, waarbij rekening is gehouden met het belang van gender in de openbare ruimte. De acties weerspiegelen de wil om anticiperend op te treden naar de actoren toe.

De **Raad** stelt vast dat de prostitutieproblematiek weinig aan bod komt in het plan en adviseert aan deze thematiek een actiefiche te wijden.

1.2 Een nooit eerder vertoond Brussels plan, met Europese wortels

De **RGVM** verheugt zich erover dat het plan strookt met de internationale verbintenissen en dat het is geïnspireerd op het Verdrag van Istanbul.

1.2.1 Definitie

De **Raad** staat achter de definitie van "doelpubliek" in dit Plan, zijnde alle vrouwen, ongeacht hun verblijfsstatuut of administratief statuut, hun etnische of culturele afkomst, hun sociaaleconomische situatie, hun seksuele geaardheid of hun handicap. Deze ruime definitie van geweld tegen vrouwen houdt in dat zowel geweld in de openbare ruimte of de beroepsomgeving als geweld in de privésfeer binnen het toepassingsgebied van dit Plan vallen.

1.2.2 Wetgeving

De **RGVM** begrijpt dat justitie een federale aangelegenheid is en is van oordeel dat het Brussels Gewest zich niet kan onttrekken aan federale wetten en verordeningen. In dat verband stelt hij vast en betreurt hij dat justitie niet vertegenwoordigd is in de thematische werkgroepen.

De wetgeving inzake geweld tegen vrouwen is versnipperd, niet goed leesbaar en wordt op federaal niveau nog niet correct uitgevoerd. Gerechtelijke procedures duren lang, zijn duur, lopen vaak op niets uit en het aantal zaken dat wordt geseponneerd blijft groot. De toekenning van de huisvestingsrechten voor kinderen houdt niet altijd rekening met de context van echtelijk geweld en draagt bij tot het

bestendigen van het geweldproces door de band met de agressor in stand te houden. De **Raad** pleit er dan ook voor binnen het Brusselse Gewest besprekingen te starten of een denkoefening te houden om alle bepalingen met betrekking tot geweld tegen vrouwen en kinderen, zowel burgerrechtelijk als strafrechtelijk, in een kaderwet samen te brengen en beter rekening te houden met de impact van geweld op het beroepstraject van de slachtoffers.

1.3 Betrokken actoren

De **RGVM** juicht toe dat deze problematiek in alle regionale bevoegdheden transversaal wordt meegenomen en dat het maatschappelijk middenveld bij dit proces wordt betrokken.

1.4 Banden met andere strategische plannen

Aangezien Brussel geen eiland is, benadrukt de **Raad** hoe belangrijk het is dat de samenhang wordt verzekerd tussen dit Plan en de andere strategische plannen: op gewestelijk, communautair, nationaal en internationaal niveau. Hij adviseert de samenwerking te verruimen tot andere plannen, zoals het plan voor armoedebestrijding.

De **RGVM** herinnert eraan hoe cruciaal het is dat het Brussels plan ter bestrijding van geweld tegen vrouwen aansluit bij het nationale plan ter bestrijding van geweld tegen vrouwen.

De **Raad** wijst erop dat de tussentijdse evaluatie een gelegenheid is om het gewestelijk plan te herbekijken in de internationale context en binnen het nationale regelgevingskader.

1.5 Methodologie van het plan

De **RGVM** juicht toe dat er overleg en raadplegingen zijn geweest voor de opstelling van dit plan.

De **Raad** vestigt de aandacht op de begroting, de timing en de indicatoren die het welslagen van dit plan bepalen.

Hij vraagt dat de toegekende budgetten en subsidies bestendig zouden worden, zodat alle acties waartoe dit plan zich verbindt, hun doel bereiken.

De **RGVM** onderstreept het ontbreken van justitie in de thematiek van de werkgroepen. Hij herinnert er eveneens aan dat dit weliswaar een federale bevoegdheid is maar toch bijdraagt aan een algemene lezing van de problematiek om onderlinge samenhang van bepaalde acties te verzekeren (zie IAO-conventie 190 – ratificatie ongewenst seksueel gedrag op het werk).

De structuur van het plan is gebaseerd op de hoofdstukken van het Verdrag van Istanbul, en de **RGVM** juicht deze samenhang in de gedane toezeggingen toe.

1.6 De impact van de Covid-19-crisis

De **Raad** merkt op dat de impact van de Covid-19-crisis op geweld tegen vrouwen niet in het plan terug te vinden is. Uit een opflakking van klachten en meldingen is gebleken dat het geweld tijdens de

lockdown aanzienlijk is toegenomen. De **RGVM** adviseert deze impact te meten en te integreren in de acties waarin het plan voorziet, met name via een op gender gebaseerde analyse van de impact van de crisis op de problematiek van geweld tegen vrouwen.

De **Raad** verheugt zich over de initiatieven die in deze periode zijn genomen maar vraagt dat deze acties op lange termijn worden gehandhaafd en uitgebreid.

2. Bijzondere overwegingen

2.1 HOOFDSTUK I: GEÏNTEGREERD BELEID EN GEGEVENSINZAMELING

ACTIE 3: HET GEWESTELIJK OVERLEGPLATFORM PARTNER- EN INTRAFAMILIAAL GEWELD ACTIVEREN

De **Raad** vraagt zich af waarom het platform over seksueel geweld niet is geraadpleegd.

Hij is van mening dat deze thematiek verband houdt met intrafamiliaal geweld en dat dit aspect daarom in het plan ontbreekt.

ACTIE 8: BESCHIKKEN OVER EEN NAUWKEURIG GEWESTELIJK BEELD VAN DE PROBLEMATIEK

De **RGVM** wijst erop dat het belangrijk is in alle officiële statistieken te beschikken over gendergerelateerde gegevens.

2.2 HOOFDSTUK II – PREVENTIE

De **RGVM** betreurt dat het plan niet de primaire preventie maatregelen overneemt, die erin bestaan de relationele modaliteiten tussen vrouwen en mannen te laten evolueren. Hij adviseert de aanspraken wat dat betreft van de verenigingen op het terrein over te nemen, bijvoorbeeld mannen responsabiliseren door specifiek op hen te mikken in communicatiecampagnes.

De **RGVM** benadrukt dat er weinig plaatsen zijn om geweldplegers te begeleiden. PRAXIS vzw is een belangrijke speler, die tot het besluit komt dat er nog veel recidive is na de raadplegingen en/of nadat de straf is uitgezeten. De **Raad** adviseert dat er meer van dit soort centra zouden komen om een betere omkadering van de geweldplegers te verzekeren, en dat er een budget aan gekoppeld zou worden.

De **Raad** wijst erop dat het plan zeer weinig acties bevat op het vlak van rechtstreekse preventie naar de burgers toe en met hen. Hij adviseert een actieve rol te geven aan de burgers, die een belangrijke inbreng kunnen bieden; dit ligt trouwens vast in artikel 12 van het Verdrag van Istanbul.

2.2.1 OPLEIDING

De **RGVM** verheugt zich over de opleidingsprogramma's die het plan bevat voor mensen die in contact komen met slachtoffers.

De **Raad** adviseert de opleidingen te versterken met begeleiding, met name voor de overheidsdiensten via de diversiteitsmanager, en raadt eveneens aan budget vrij te maken voor die begeleiding.

Niettemin adviseert de **RGVM** de toegankelijkheid van de opleidingen qua taal in het plan op te nemen. Hij adviseert de mogelijkheid om voor de verschillende stappen naar zowel preventieve als beschermende diensten toe te werken met vertaalsters die opgeleid zijn op het vlak van gendergerelateerd geweld.

De **Raad** herinnert eraan dat binnen ons Gewest opleidingen bestaan en deskundigheid voorhanden is.

Hij adviseert van deze deskundigheid en de reeds beschikbare instrumenten gebruik te maken om geweld tegen vrouwen te bestrijden; we denken bijvoorbeeld aan het werk van Jump op het gebied van seksisme op het werk.

De **RGVM** adviseert eveneens aan het plan een eerste, jaarlijks bijgewerkt kadaster toe te voegen van bekende bestaande opleidingen die door instellingen en door het maatschappelijk middenveld worden aangeboden.

De **Raad** vraagt dat de sociale partners als opleidingsactoren worden opgenomen in het opleidingskadaster en in de gegevensbank van equal brussels.

ACTIE 15: OPLEIDING VAN LEIDINGGEVENDEN OVER DE GEVOLGEN VAN GEWELD OP HET WERK

De **RGVM** adviseert alle werknemers en werknemsters van de openbare diensten te informeren over de bestaande procedures bij geweld tegen vrouwen, hetzij onder collega's, hetzij met de hiërarchie.

ACTIE 16: OPLEIDING VAN DIVERSITEITSMANAGERS OVER GEWELD OP HET WERK

De **RGVM** onderstreept het belang van dit soort opleiding, maar benadrukt ook dat de problematiek globaal moet worden bekeken.

Hij adviseert via aangepaste opleidingen eveneens iets te ondernemen tegen het seksisme dat heerst in instellingen, administraties en ondernemingen.

De **Raad** vestigt eveneens de aandacht op de relevantie van een sanctiemechanisme voor pestgedrag en seksuele intimidatie en van informatie over dit onderwerp.

Hij adviseert de interne overlegorganen in de administraties en andere bedrijven aan het werk te zetten.

De **RGVM** wijst eveneens op de problematiek die een slachtoffer van pestgedrag kan ondervinden wanneer het pestgedrag afkomstig is van een hiërarchisch verantwoordelijke.

De **Raad** stelt voor van deze problematiek een specifieke actiefiche te maken.

2.2.2 INFORMATIE – BEWUSTMAKING

De **RGVM** stelt vast dat het plan veel bewustmakingscampagnes programmeert en verheugt zich daarin, maar vraagt zich wel af of die campagnes onderling gecoördineerd en geharmoniseerd zullen zijn.

Hij adviseert dat bepaalde informatie- en bewustmakingscampagnes gecoördineerd worden tussen de verschillende entiteiten om het werk en de budgetten te kunnen bundelen.

De **RGVM** wenst dat de resultaten en de impact van de bewustmakingscampagnes structureel geëvalueerd kunnen worden.

De **Raad** herinnert eraan dat bewustmaken informeren is, dat voorkomen op lange termijn werken aan gedrag is.

ACTIE 24: DE BESTRIJDING VAN GEWELD TEGEN VROUWEN AANMOEDIGEN IN HET GEWESTELIJK WERKGELEGENHEIDSBELEID

De **Raad** adviseert het thema geweld tegen vrouwen ook op te nemen in opleidingsprogramma's, met name in diversiteitsplannen van bedrijven.

In dit verband herinnert de **RGVM** aan de bepalingen van IAO-verdrag nr. 190¹ en vraagt hij te zorgen voor de omzetting ervan en voor IAO-aanbeveling nr. 206² over geweld en intimidatie op het werk op Brussels niveau, waarvan de normen aantonen hoe relevant en gevoelig dit is met betrekking tot hedendaagse kwesties die verband houden met de arbeidswereld en met de evolutie daarvan.

2.2.3 ANDERE PREVENTIEMAATREGELEN

De **RGVM** onderstreept de bereidheid van het plan betreffende het integreren van het genderspect in het algemene denkproces rond ruimtelijke ordening en mobiliteit.

De **RGVM** onderstreept de gelegenheid om, parallel met het plan, een denkoefening te houden over de specifieke oprichting van een bureau rond stad en gender, dat ook een bureau rond tijdbesteding³ zou omvatten waarin alle problemen in verband met verplaatsingen van vrouwen in de stad aan bod zouden komen en dat hun dagelijkse realiteit en verwachtingen zou kunnen analyseren om de stad en de inrichting ervan te herbekijken om een adequater antwoord te bieden op hun behoeften op het gebied van het beroeps-, privé- en gezinsleven e.d.⁴

Hij adviseert eveneens na te denken over de andere problematieken die verband houden met de plaats van vrouwen in de stad: onveiligheid en geweld, imago (standbeelden, straatnamen, reclame),

¹ https://www.ilo.org/dyn/normlex/fr/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100_ILO_CODE:C190

² https://www.ilo.org/dyn/normlex/fr/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100_ILO_CODE:R206

³ <https://www.femmesprevoyantes.be/2018/11/28/analyse-2018-bureau-des-temps-un-pas-vers-plus-degalite-femmes-hommes/>

⁴ omdat het gaat om een denkinstrument rond planning en organisatie van mobiliteit, zouden de aangesproken actoren bv. Perspective brussels en het platform "L'Architecture qui dégenre" kunnen zijn.

en een grotere zichtbare aanwezigheid van vrouwen in de openbare ruimte aan te moedigen via beroepen als gemeenschapswachten, parkwachters, politieagentes, enz.⁵

De **RGVM** stelt eveneens voor na te denken over de relevantie van een plan "gender en stad", aangezien het niet louter gaat om werken aan het aspect geweld en de onveiligheid wat de stad betreft, maar wel degelijk om de problematiek als geheel. De stad wordt namelijk gebruikt als een instrument van mannelijke overheersing, die eveneens een denksysteem is op alle niveaus: de plaats van de vrouw in de stad (standbeelden, straatnamen en reclame) die niet specifiek verband houdt met geweld, de samenstelling van werkteams en de hiërarchie in het besluitvormingsproces over architectuur- en stedenbouwprojecten en de aanwending van overheidsbudgetten die door middel van stadsinrichting gunstiger zijn voor mannen.

De **Raad** adviseert de acties 29 tot en met 35 plus 37 en 38 later op te nemen in dat plan "gender en stad".

De **RGVM** adviseert dat het plan zich ook zou kunnen toespitsen op acties rond intimidatie in de openbare ruimte, manspreading.

2.3 HOOFDSTUK III: BESCHERMING EN ONDERSTEUNING

ACTIE 44: ONDERSTEUNING VAN HET ZORGCENTRUM NA SEKSUEEL GEWELD

De **RGVM** is verheugd over de steun voor de zorgcentra na seksueel geweld.

Hij herinnert eraan dat de politieagenten/s die deze opleiding hebben gekregen niet alleen voor deze taak zijn aangesteld en dat dit qua werk een overbelasting vormt voor deze mensen, en daarom pleit hij voor een versterking van de teams.

ACTIE 46: ONTWIKKELING VAN HUISVESTINGSOPLOSSINGEN VIA DE VOORZIENINGEN VAN SOCIALE VERHUURKANTOREN (SVK'S) EN VERENIGINGEN VOOR INTEGRATIE VIA HUISVESTING

De **RGVM** vraagt een duidelijk onderscheid te maken tussen de dringende nood aan huisvesting en de dringende nood aan veiligheid op de vlucht voor geweld.

Daartoe stelt de **Raad** voor gespecialiseerde opvangplaatsen in het leven te roepen voor mannelijke geweldplegers, zodat de slachtoffers, vaak met kinderen, niet uit hun woning weg moeten.

ACTIE 47: DE METHODE VAN DE GLIJDENDE HUUROVEREENKOMST BEVORDEREN

De **RGVM** verheugt zich over de nauwkeurigheid van de budgettaire impact voor deze actie maar vraagt zich af waarom de kwestie van de sociale huisvesting niet wordt genoemd.

Hij adviseert met specifieke begeleidingen te beginnen in de SVK's en VIH's.

Hij herinnert eraan dat huisvesting een recht is en benadrukt het belang van duurzame huisvesting voor deze toch al zeer kwetsbare doelgroep.

⁵Een aantal maatschappelijke organisaties heeft zich hiermee beziggehouden, met name: de vzw Garance vzw, de vzw Zij-kant, Amazone, Kruispunt gendergelijkheid en de administratie Brussel Plaatselijke Besturen (<http://plaatselijke-besturen.brussels/bestanden-pdf-word/ec/colloque-nl.pdf>).

ACTIE 48: OPRICHTING VAN EEN OPVANGCENTRUM VOOR VROUWEN (MET OF ZONDER KINDEREN) DIE SLACHTOFFER ZIJN VAN GEWELD

De **RGVM** benadrukt de specifieke aard van de problematiek met betrekking tot gedwongen huwelijken en de relevantie van specifieke opvang voor de slachtoffers. Deze vrouwen bevinden zich over het algemeen in opvangcentra voor slachtoffers van echtelijk geweld, en daar heerst een totaal andere dynamiek die niet voldoet aan de specifieke behoeften van deze vrouwen, die een geheel ander soort van zorg moeten krijgen.

De **Raad** stelt bijgevolg voor van deze problematiek een afzonderlijke actiefiche te maken.

De **RGVM** adviseert een evaluatie en een budgetprogrammering door te voeren op basis van de reële behoeften aan noodhuisvesting.

2.4 HOOFDSTUK IV: ONDERZOEK, VERVOLGING, PROCESRECHT EN BESCHERMINGSMATREGELEN

De **RGVM** merkt op dat er geen genderspecifieke statistieken bestaan over de follow-up van gerechtelijke klachten en vraagt zich af of het mogelijk is burgemeesters en hun korpschefs te mobiliseren.

De **Raad** adviseert in het volgende Brussels veiligheidsplan meer nadruk te leggen op de problematiek van geweld tegen vrouwen.

2.5 HOOFDSTUK V: REGIONALE, NATIONALE EN INTERNATIONALE SAMENWERKING

ACTIE 51: OPRICHTING VAN EEN SPECIFIEKE OPVANGCEL VOOR INTRAFAMILIAAL EN SEKSUEEL GEWELD IN DE COMMISSARIATEN VAN DE BRUSSELSE POLITIEZONES

De **RGVM** benadrukt het specifieke karakter van de opvang voor slachtoffers van huiselijk geweld en het belang van deze opvang.

Hij adviseert de opvang en de opleiding af te stemmen op de problematiek die verband houdt met gedwongen huwelijken en eerwraak. Geweld in een migratiecontext is een specifieke problematiek die in de opleiding zou moeten worden opgenomen.

ACTIE 53: DE COHERENTIE TUSSEN DE BRUSSELSE ACTIEPLANNEN VERZEKEREN

De **Raad** betreurt dat vrouwen met een handicap in dit plan weinig aandacht krijgen en adviseert aanpassingen, meer bepaald in de voorzieningen inzake toegankelijkheid. De **RGVM** beveelt ook aan het advies van de Brusselse Adviesraad voor Personen met een Handicap te vragen, want die is beter geplaatst om te wijzen op de realiteit van mensen met een handicap.

<https://equal.brussels/nl/themas/gewestelijk-plan-tegen-geweld-op-vrouwen/>